

Платон „Држава“

Платон во своите дела ги опфаќа сите гранки на филозофијата. Тој систематски се занимавал со неа разработувајќи онтолошки, гносеолошки. Етички, естетички и други проблематики.

Творец е на систем на објективен идеализам. Тој го отфрла субјективизмот и релативистичкиот сензуализам..

Во своето учење за битието Платон создава теорија на идеите.

Дефинирање на правдата

Разговорот со Трасимах: Прва книга

Глаукон и Адејмант: Праведност на Државата

На почетокот на втората книга, двајцата браќа на Платон, Глаукон и Адејмант бараат од грчкиот философ да ја дефинира праведноста на човекот, и, за разлика, од кратките дефиниции предложени во Книга I, нивните гледишта се предадени низ две долги беседи. Глаукон ја повторува Трасимаховата идеја за правдата; ова очигледно го прави само за волја на понатамошниот разговор:

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

Аналогија град-душа: Натомошно дефинирање

“ ” Повеќе од два и пол милениуми, разни анализатори на Платон, дискутираат околу логичноста и пресметливоста на аналогијата град - душа која Сократ ја користи за да ја дефинира правдата низ книгите II се до V. Сепак, треба да се сфати дека Државата е дијалог, не расправа. Сократовата дефиниција за правда никогаш не е безусловно изнесена, туку е разгледана низ приказ на неколку нејзини верзии. Сократ постојано ја поврзува суштината на Правдата со државата во која истата функционира. Без разлика на тоа што вели дека не е праведно да се лаже, оправдувајќи ја употребата на лагата со нејзината лековна функција, тој создава група на митови, односно благородни лаги, кои ги користи за да ја направи државата праведна и да овозможи услови за нејзино функционирање. Големата лага кај Платон се состои во митот според кои сите луѓе се родени од земјата и дека се судбински предодредени да живеат одреден тип на животи (при создавањето на владетелите земјата е помешано со злато, во крвта на воините тече - сребро, а бронзата е резервирана за производителите). На едно место Сократ вели дека праведно е да се работи она за кое природно си најсоодветен и да се работи својата, а не туѓата работа (433a-433b) и продолжувајќи со оваа дискусија, заклучува дека правдата ги изнедрува и усовршува трите основни вредности во животот: умереност, мудрост и храброст; и не само тоа: за Сократ таа е причина за нивното постоење. Како резултат на сфаќањето на философот дека самата правда не е составен дел на душата, туку е плод на нејзината добра среденост (односно резултат на живот според трите вредности), се појавува потреба од поделба и на самите луѓе на војници, производители и владетели. Ако владетелот може да даде праведни закони, ако војниците може да ги спроведуваат наредбите и ако производителите се покورات на една ваква власт, и самото општество ќе биде праведно.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com